

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ ФИЛОЛОГ

ПОВРЕМЕНИ СПИС

ЗА СЛОВЕНСКУ ФИЛОЛОГИЈУ И ЛИНГВИСТИКУ

УРЕЂУЈЕ

А. БЕЛИЋ

УЗ

СТАЛНУ САРАДЊУ

г. г. А. МЕЈЕ-А, проф. Collège de France, А. СТОЈИЋЕВИЋА, проф. Унив. у
Љубљани, К. НИЧА, проф. Унив. у Кракову, Љ. СТОЈАНОВИЋА, акад. у
Београду, М. РЕШЕТАРА, б. проф. Унив. у Загребу, О. ХУЈЕРА, проф. Унив.
у Прагу, Р. НАХТИГАЛА, проф. Унив. у Љубљани, СТ. ИВШИЋА, проф. Унив.
у Загребу, СТ. М. КУЉБАКИНА, проф. Унив. у Београду, ФР. ИЛЕШИЋА,
проф. Унив. у Загребу, ФР. РАМОВША, проф. Унив. у Љубљани и Х. БАРИЋА,
проф. Унив. у Београду

КЊИГА VII СВ. 3—4

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА
КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
БЕОГРАД, 1928—1929

на подобіе Оца Їбнагш умилосердилися ш всѣхъ, и предшбавленное мое предпріятіе съ двѣдесять двѣкатшвъ, чрезъ векслъ послѣвши, подкрѣпѣти соблаговоили да бы на здѣ, у нѣкоегш книгопродавца шбрѣтающіяся всѣ росіискія лексикони донѣль ещѣ сѣтъ; такожде едѣнъ нѣмѣцкѣи [понѣже латинскія имѣю] новоизданыи, въ пятихъ томахъ въ великомъ квѣртѣ состоящѣи слѡваръ купѣти, и дѣло безъ опѣсканія врѣмени начати возмѡглъ. —

Сицевѡе же Вѣшея Еѣцеллѣнціи высокѡе благодарѣніе бѣдѣ надлежашимъ ѡбразомъ въ предслѡвіи [по дозволѣнію Вашемѣ] шписати тѣкш, да весъ народъ ѡное съ благодарнымъ сердцемъ ѡ рѡда въ родъ воспоминаѣти и прослѣвляѣти бѣдетъ. Въ ожиданіи убо сегш во всѣмъ благодарѣніи, ѣ знаѣмѣю ш должностяхъ пресвѣтерскихъ книгѣхъ преписѡмъ шкончѣти мѡгѣ; междѣ же тѣмъ и всегдѣ менѣ высокѡй отчѣской и архипѣстырской мѣлости препорѣчѣя, со всѣкимъ высокопочитаніемъ пребивѣю.

Вашея Еѣцеллѣнціи

Въ Віеннѣ 27. юніа 1783.

препокорно-понизнѣйшій слѣга
Захѣріа Орфелѣнъ

(Оригинал у збирци рукописа Патријаршке Библиотеке у Карловцима).

Др. Миша Косшић.

5. Узашно — ужасно

— један случај индивидуалне и непотпуне метатезе —

Овај пример метатезе *узашно* < *ужасно* забележен је од једног младог, факултетски образованог човека, али који је изразити вербалистички тип, и код кога је забележен читав низ индивидуалних метатеза.

Језични покрет се управљао према интензитету слогова: *жа* има око четрдесет пута мање примера у Караџићевом „Рјечнику“ но *за* у почетку речи; таква појава метатезе наслања се на дублетну форму предлога *уз* — *уза*, а при томе склоп последњег слога није имао никакве улоге. Тиме је јасно што се није добио облик **усажно*, јер је *уса-* далеко слабије укорѣњено него *уза*.

